

„Polsce służyć, Europę tworzyć,
świat rozumieć”

Stanisław Wawrzyniec Staszic
(1755-1826)

uczony, filozof, geolog i geograf,
filantrop, działacz polityczny
i oświatowy, ksiądz, jeden
z najwybitniejszych
przedstawicieli polskiego
oświecenia, prekursor badań
terenowych i turystyki górskiej,
mąż stanu.

Rodzina

S. W. Staszic urodził się 6 listopada 1755 r. w Pile.

Syn Wawrzyńca i Katarzyny Stasziców.

Ojciec był burmistrzem Piły. Stanisław miał dwóch braci Andrzeja i Antoniego oraz siostrę Annę.

Ojciec pragnął, aby syn zdobył wykształcenie i w przyszłości zajął poważne stanowisko.

Matka zaś, jako niewiasta religijna, ofiarowała Stanisława opiece boskiej i przeznaczyła go do stanu duchownego, czyniąc śluby, że całe życie będzie chodził w sukni duchownej. :)

Rodzina

Wspominając lata młodości w swej krótkiej autobiografii, zanotował:

"Przy wstępie moim na świat uderzyło mnie to nadzwyczajnie, że znalazłem w owe czasy przed sobą zapory nieprzystępne w każdym stanie, w duchowym, w wojskowym, i w cywilnym, że zrodzony z tak zacnych i tak cnotliwych rodziców, z ojca tak się w ostatnich czasach poświęcającego za swoją ojczyznę, przecież wszędzie wstydzić się musiałem swego urodzenia; wszędzie je znalazłem okryte wzgardą, odrzucone od czci, od urzędów, od ziemi".

Edukacja

- ◆ Szkoła parafialna w Pile
- ◆ Szkoła średnia w Poznaniu
- ◆ Seminarium Duchowne w Poznaniu i po trzech latach nauki przyjął święcenia kapłańskie
- ◆ Sekretarz kolegiaty szamotulskiej
- ◆ Studia: Lipsk, Getynga, Paryż

Polityk i działacz społeczny

Naczelnym hasłem wychowania dla Staszica było wychowanie obywatela użytecznego, takiego, który by wiedział "jak swojego kraju obfitość powiększać i jego owoce polepszać" i o którego użyteczności decydowałaby przede wszystkim praca.

"Talent jest jak kawałek szlachetnego, ale surowego metalu: dopiero pilna praca go obrobi i wartość mu wielką nada. "

Twórczość piśmiennicza naukowa, literacka i translatorska

W 1807 ogłosił rozprawkę „**O statystyce Polski : krótki rzut wiadomości potrzebnych tym, którzy ten kraj chcą oswobodzić i tym, którzy chcą w nim rządzić**”.

W 1809 ogłosił broszurę „**Do sejmu. Co się z nami stanie? Co nam we wszystkich działaniach na pierwszej uwadze mieć należy?**”.

W 1815 r., kiedy powstało Królestwo Polskie, Staszic ogłosił „**Myśli o równowadze politycznej w Europie**”, gdzie pisał o posłannictwie Słowian wśród Europejczyków.

Działalność naukowa w Towarzystwie Przyjaciół Nauk

Po roku 1795, kiedy Polska zniknęła z mapy, Staszic zajął się działalnością na rzecz rozwoju gospodarczego kraju oraz pracą naukową.

Był wieloletnim prezesem (1808-1826) Towarzystwa Przyjaciół Nauk.

Stanisław Staszic zmarł w styczniu 1826 r. w Warszawie budząc szczery żal prostych ludzi, którzy widzieli w nim swego opiekuna i dobroczyńcę. Został pochowany na Bielanach w pobliżu kościoła Kamedułów. Jego pogrzeb, wbrew intencjom wyrażonym w testamencie, stał się wielką manifestacją narodową.

*Takie będą Rzeczpospolite
jakie ich młodzieży chowanie*

Ordo Caritatis

1. *Familia*

2. *Patria*

3. *Mundus*

Nie przejmuj się tym, że szukasz i nie znajdujesz, jeśli uczciwie szukasz, znajdziesz- najczęściej tam, gdzie się w ogóle nie spodziewasz.

Będziesz wtedy mądrzejszy i lepiej przygotowany, by rzecz docenić i z nią się zmierzyć.

Każdego dnia odczytuj to czego szukasz z drobnych natchnień, tak drobnych, że często je pomijamy.

I trzymaj się
kompasu, choćby
nie wiem co :)

W pogoni za sensem
zaczynij zauważać, że on
kryje się w tym, co mijasz,
co jest zbyt szare, by
mogło się widać istotne.

Mamy tu faceta „pełną
gębą”, z frapującym CV
i doskonałego patrona
dla wszystkich, którzy
na co dzień żyją tym,
że się zmagają
z życiem.

Opracował ks. Damian Dorot